

ÇEŞİTLİ ÇÖZÜCÜ AJANLARIN DENTİN YÜZEY ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yasemin Benderli¹ Taner Yücel²

Yayın kuruluna teslim tarihi : 11.10.1994

Yayına kabul tarihi : 7.9.1995

Özet

Çalışmamızda, çeşitli asit solüsyonlarının dentin yüzeylerinde oluşturduğu yüzey görünümlerinin incelenmesi karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Materiyal olarak sùrmemiş yirmi yaþ dişleri kullanılmış, bu dişlerin 1/3 okluzal seviyelerinden alınan dentin kesitleri ile modeller elde edilmiştir. Her dişten, belirtilen seviyedeki kesitlerden dört örnek hazırlanmıştır. Yüzey hazırlıkları için dört farklı asit solüsyonu (fosforik asit %37, maleik asit %10, sitrik asit %10 + ferrik klorid %3, Na-EDTA %10) çeşitli sürelerde (15 san, 30 san, 60 san) uygulanmış, her solüsyonun farklı süreleri, aynı dişten elde edilen kesitlerdeki dört eşit parça üzerine tatbik edilmiştir. Dentin yüzeyleri SEM ile incelenmiş, her yüzeyin x3000 büyütmedeki görüntülerini, fotoğrafları elde edilerek tespit edilmiştir.

NaEDTA solüsyonu 60 san'lik uygulamada yüzeyden çok ince bir tabakanın kalkmasını sağlarken, maleik asidin 30 ve 60 san'lik uygulamaları ile artan şiddette madde kaldırılabilmiş, bunun yanında kanal tıkaçları korunmuştur. Fosforik asit ve sitrik asit-ferrik klorid solüsyonlarının 30 ve 60 san'lik uygulamaları ile kanal ağzı açıklıklarını artıran ve tıkaçları kanalların derin kısımlarına kadar ve bazı bölgelerde tümüyle ortadan kaldırılan şiddetli ölçüde madde kaybına yol açılırken, 15 san'lik uygulamaları, sadece yüzeydeki 'smear' tabakası (birikinti tabakası)'nın kalkmasını, özellikle ferrik klorid-sitrik asit solüsyonu, dentin tıkaçlarının korunmasını sağlamıştır.

Dentin yüzeyindeki çözülmelerin süreye bağlı olarak arttuðù gözlenirken, SEM fotoğrafları incelendiðinde, dentin yüzeyinde meydana gelen aşınmaların, uygulanan solüsyonun yapısına bağlı olarak farklılıklar ortaya koyduðu belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: Dentin yüzeyi, "smear" tabakası, yüzey hazırlığı, asidik solüsyonlar.

THE EVALUATION OF SURFACE TREATMENT EFFECTS OF VARIOUS ACID SOLUTIONS ON DENTINE SURFACE

Abstract

The treatment of dentin surfaces, the bonding of restorative materials to tooth tissues and decreasing of microleakage are very important for longevity of restorations. Because of these, in this study, the evaluation of the various acid solution effects on dentin surfaces was aimed. Unerupted third molars were used and the teeth were sectioned through the occlusal one third. Four different acid solutions (phosphoric acid 37%, maleic acid 10%, citric acid 10% + ferric chloride 3%, Na-EDTA 10%) were applied with various etching times (15 sec., 30 sec., 60 sec.) on dentine surfaces. According to SEM microphotographs (x3000), the dissolution effects of all acid agents on dentin surfaces were obtained very different from each other related to their structural properties and etching times.

Similar dentine surfaces were obtained by the application of phosphoric acid or ferric chloride / citric acid for 60 seconds. The surface appearances showed that 'smear' layer completely removed; peritubular dentine removed resulting in increased size of tubular orifices.

After following 15, 30, and 60 seconds application of the acids, the similar surface appearances were reported by using maleic acid for 60 seconds, phosphoric acid for 15 seconds and ferric chloride/citric acid for 15 seconds. These surfaces showed that smear layer partly removed; orifices of most tubules open or partially open.

Key words: Dentin surface, 'smear' layer, surface treatment, acidic solutions.

1 Doç Dr İ Ü Diş Hek Fak Konservatif Diş Tedavisi Bilim Dalı

2 Prof Dr İ Ü Diş Hek Fak, Konservatif Diş Tedavisi Bilim Dalı

Son yıllarda, diş dokularının yapısal özellikle uyum gösteren tedavi materyallerinin yayınlanması sonucu, dişin özellikle mine ve dentin dokularını iyileştirmeye yönelik çalışmalar ağırlık kazanmıştır (1-4, 6-14, 17).

Restoratif diş hekimliği çalışmalarında dentin yüzeyi, cam ionomer simanı vb. kimyasal bağlanma özelliğinde olan veya bağlayıcı ajanlar vb. mikroretansiyon sayesinde diş dokusuna tutunabilecek materyallerin başarısı açısından büyük önem taşımaktadır. Kavite preparasyonu esnasında, dentin yüzeyinin mikrokristalin "smear" tabakası ile örtülmesi, bu tabakanın tümüyle kaldırılmış kalındırmaması ve hangi durumun daha başarılı bir bağlanma sağlayacağı sorularını ortaya çıkmıştır (4,5,9,10).

Frezlerle kavite hazırlığı yapılmış dentin yüzeyindeki kalıntıların, dentin parçacıkları, birkintiler ve mikroorganizmalardan ibaret bir tabaka olduğu belirlenmiştir (4). Kavite preparasyonu sırasında oluşan ve tüm dentin yüzeyini kaplayan 0.5-15 μm kalınlığındaki mikrokristalin 'smear' tabakası, bağlanmaya olan etkisi yönünden çeşitli araştırmacılar tarafından incelenmiştir (4-10, 15). Bu tabakanın kaldırılmasının, polikarboksilat, cam ionomer simanları ve bağlayıcı reçineler gibi bazı restoratif dolgu materyallerinin dişe bağlanması artırıldığı, hatta cam ionomer simanları için bu artışın yaklaşık iki kat değerinde olduğu saptanmıştır (16).

Asitler ve demineralize edici solüsyonlar ile "smear" tabakasının tümüyle kaldırılmasının, hızırlandan dentin geçirgenliğini artırmakla beraber, pulpa dokusunun olumsuz şekilde etkilenmesine, dentin kanallarının potansiyel bakteri hücumunu artırdığı ortaya konmuştur (4, 12, 14).

Üzerinde durulması gereken bir diğer konu, "smear" tabakası kaldırıldıktan ve dentin kanal tıkaçları uzaklaştırıldıktan sonra, dentin yüzeyinin nemlenmesi ve bu durumun bağlanma şiddetine etkisidir. Bu konuya çözüm getirebilmek için son zamanlarda, dentin kanal ağızlarının tam olarak açılmadan, yüzeydeki "smear" tabakasının tannik asit, maleik asit gibi maddelerle uzaklaştırılmasına yönelik çalışmalar yapılmıştır (2, 3, 8).

Bu çalışmada, farklı solüsyonların farklı sürelerde, dentin yüzeylerinde oluşmuş "smear" tabakası üzerinde etkilerinin ve etki şiddetlerinin birbirî ile karşılaştırımlı olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışmada, ağız içinde sürdürmiş 12 adet yirmi yaş dışinden yararlanıldı. Çekilen dişler hemen %0.9'luk salin (serum fizyolojik) solüsyonuna kondu ve 1 saat içinde kesimleri tamamlandı. Dişler, okluzal 1/3'ten kesit elde edilecek şekilde kesildi ve her dişten elde edilen yaklaşık 3 mm'lik disk şeklindeki diş modeli, düşük devirde elmas separe ve su yardımı ile dört eşit parçaya bölündü.

Çalışmamızda, 4 farklı çözücü solüsyon; fosforik asit (%37), Na-EDTA (%10), maleik asit (%10), sitrik asit (%10) + ferrik klorid (%3), üç farklı sürede uygulandı. Her bir dişten elde edilen 4 parçanın biri, frezle hazırlandığı şekilde hiç bir işlem yapılmadan bırakıldı, diğer parçalara (her bir diş için bir solüsyon seçilerek) solüsyon 15, 30 ve 60 saniye sürelerle fırça ile uygulandı.

Diş parçaları, 5 saniye yılanıp, 5 saniye kurutulduktan sonra, belirtilen sürelerde asit solüsyonları uygulandı. Daha sonra 15 saniye yikanıp, 15 saniye kurutularak işlem tamamlandı. "smear" tabakası oluşturulacak parçaların üzerinden sadece 10 saniye elmas frezle geçildi.

Hazırlanan diş parçalarının, SEM ile incelenmesi, TÜBİTAK Gebze Araştırma Merkezi'nde yapıldı. Parçalar önce ultrasonik aletinde temizlenip, ışık altında kurutuldu. Daha sonra yüzey kaplama aygıtından 10^{-2} atmosfer vakum altında, 300-400° A kalınlığında altın ile kaplandı ve SEM ile (15 KV gerilim altında) ikincil planda farklı solüsyonların, farklı sürelerde dentin yüzeylerinde oluşturduğu değişikliklerin x3000 büyütmede mikrofotoğrafları çekildi.

BULGULAR

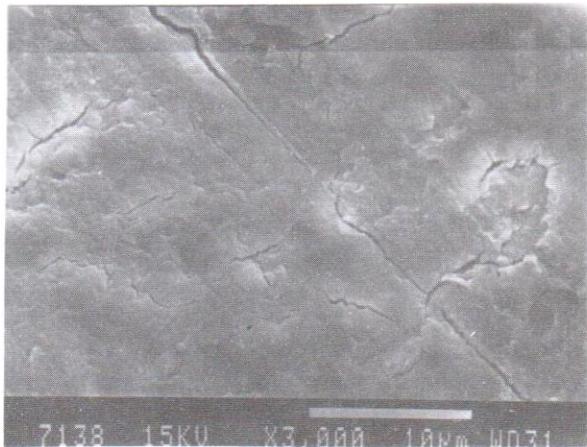
Çalışmada yer alan asit solüsyonlarından Na-EDTA hariç, fosforik asit, maleik asit, sitrik asit-ferrik klorid uygulamalarında, dentin yüzeyinde süre ile doğru orantılı bir yıkım elde edildi. Bu nın sonucu, hiç bir solüsyon uygulanmamış dentin yüzeyleri (Resim 1,2) ile karşılaşmalı olarak incelenliğinde, solüsyon uygulanan dentin yüzeylerinde kaldırılan "smear" tabakası miktarının ve dentin kanal ağız açıklıklarının süreye bağlı olarak arttığı gözlandı.

* Edwards Sputter Coater: 515 VB

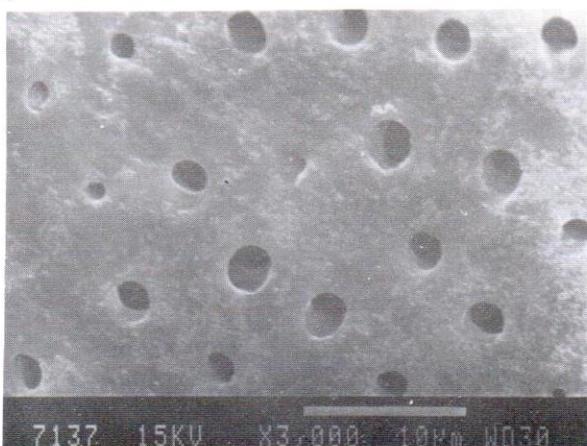
Resim 1. Düşük devirde çelik frezle kesilmiş dentin yüzey görüntüüsü

Resim 2. Yüksek devirde elmas frezle kesilmiş dentin yüzey görüntüüsü

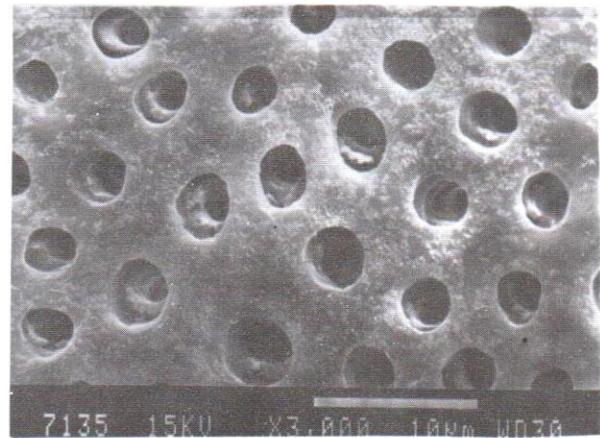

Resim 3. 15 san. fosforik asit (%37) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

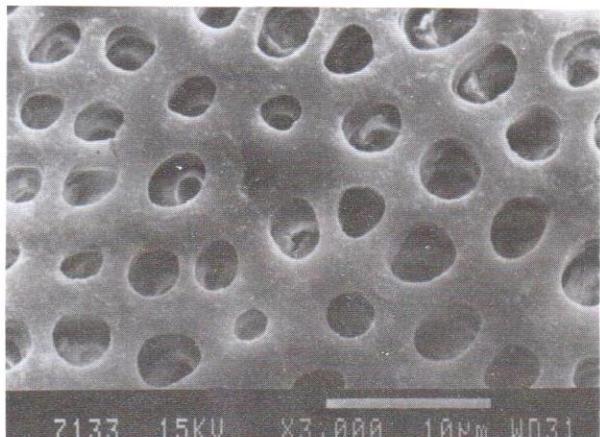

Dentin yüzeyine %37'lik fosforik asit uygulaması, "smear" tabakasının çok etkili bir şekilde yüzeyden uzaklaştırılmasını sağladı. 15 saniye %37'lik fosforik asit uygulamasında, "smear" tabakası, dentin yüzeyinden uzaklaştı ve dentin kanal ağızları, belirgin bir şekilde açıldı (Resim 3). 30 ve 60 saniye fosforik asit uygulamaları, "smear" tabakasının kaldırılması ve dentin kanal ağızlarının tamamen açılmasının yanısıra, kanal ağızlarının giriş bölgelerinde kuvvetli asit nedeniyle, aşınmasına yol açtı (Resim 4,5).

Resim 4. 30 san. fosforik asit (%37) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

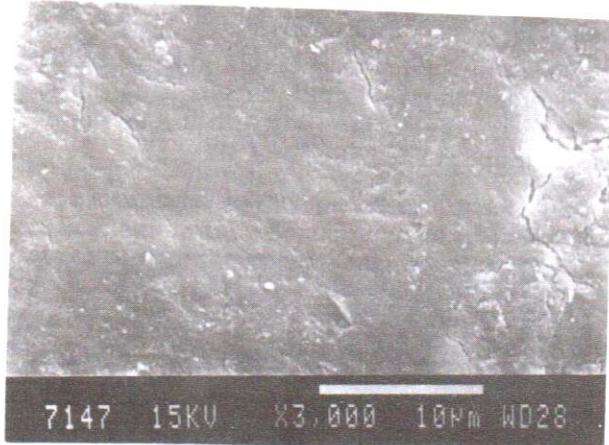
Resim 5. 60 san. fosforik asit (%37) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

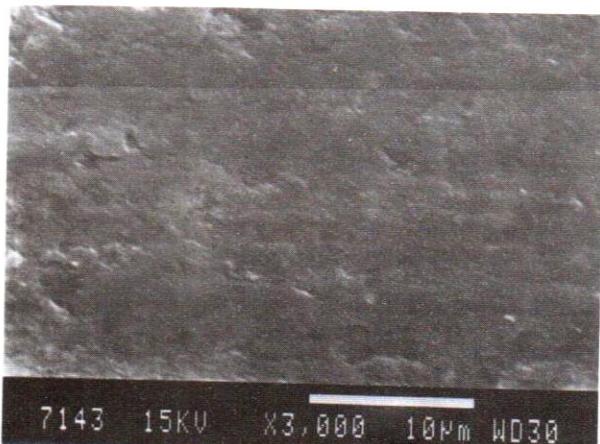
%10'luk Na-EDTA solüsyonunun 15 saniye uygulanması sonunda elde edilen dentin yüzeyi ile solüsyon uygulanmamış dentin yüzeyi arasında hiç bir fark gözlenmedi (Resim 6,7). 30 saniye ve 60 saniye Na-EDTA uygulanması sonucu, "smear" tabakasının bir miktar uzaklaştırıldığı, dentin kanal ağızlarının gölge şeklinde belirginleştiği ve 'smear' tabakasının kanal ağızlarına rastlayan böl-

gelerinde çatlamaların meydana geldiği belirlendi (Resim 8,9).

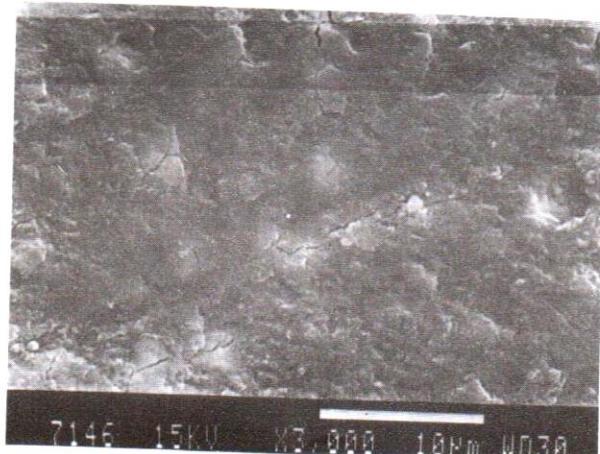
Resim 6. Hiçbir işlem yapılmamış dentin yüzeyi görüntüsü (NaEDTA uygulanan, aynı dişin 4 parçasından, hiçbir işlem yapılmadan bırakılan diş parçası)

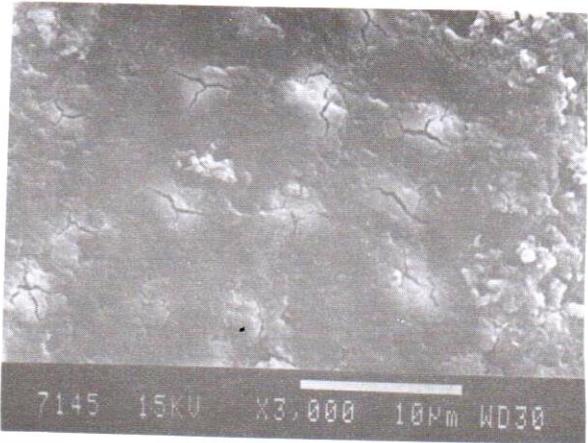
Resim 7. 15 san. NaEDTA (%10) uygulanmış dentin yüzeyi görüntüsü

Resim 8. 30 san. NaEDTA (%10) uygulanmış dentin yüzeyi görüntüsü

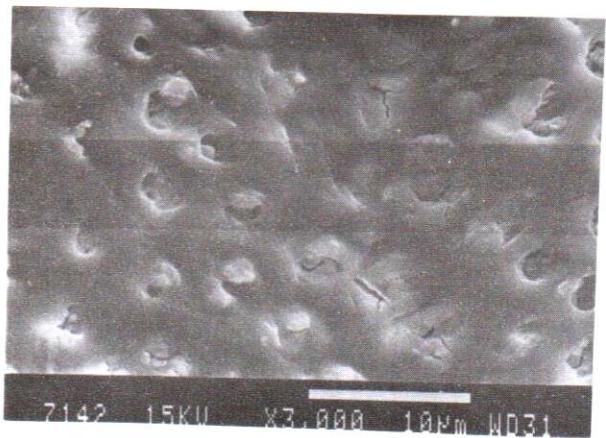

Resim 9. 60 san. NaEDTA (%10) uygulanmış dentin yüzeyi görüntüsü

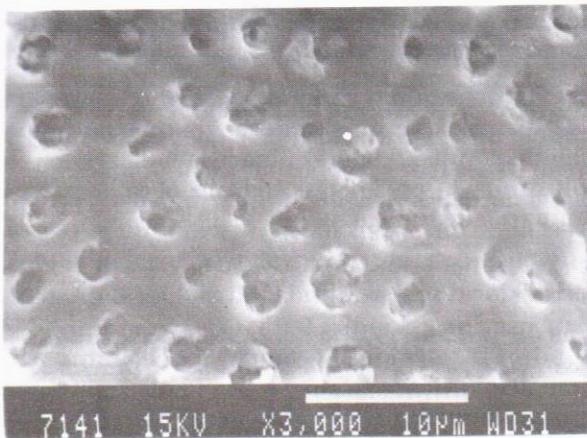

%10'luk maleik asidin uygulama süresine bağlı olarak, dentin yüzeyini çeşitli şiddetlerde etkilediği izlendi. 15 saniyede "smear" tabakasının tüm dentin yüzeyinde sadece kanal ağızlarının giriş bölgelerinden kısmen uzaklaştığı gözlandı. (Resim 10). 30 saniyelik uygulamada kanal ağızlarının girişinin biraz daha belirginleştiği (Resim 11), 60 saniyelik uygulamada ise dentin yüzeyinin "smear" tabakasından tamamen temizlendiği, sadece açılan kanal ağızlarının girişinin altındaki bölgelerde "smear" tabakalarına rastlandığı izlendi (Resim 12).

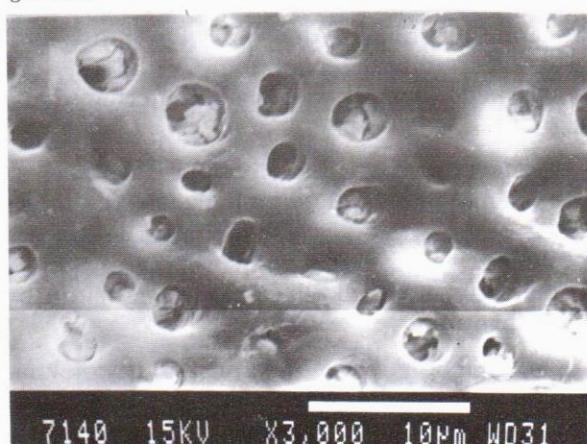
Resim 10. 15 san. maleik asit (%10) uygulanmış dentin yüzeyi görüntüsü

Resim 11. 30 san. maleik asit (%10) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

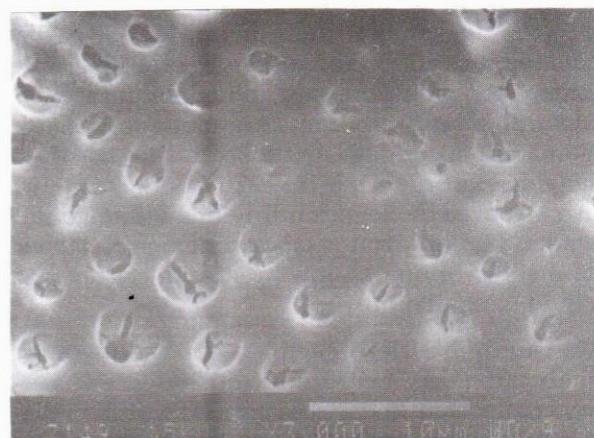

Resim 12. 60 san. maleik asit (%10) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

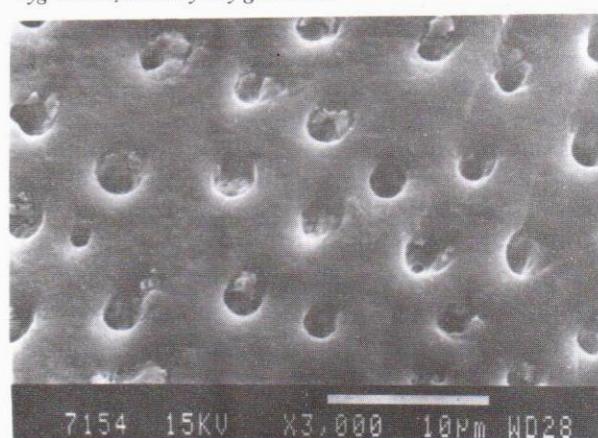

%10'luk sitrik asit, ve %3'lük ferrik klorid karışımının uygulanması sonunda, değişen sürelerle bağlı olarak belirgin farklılıklar oluştu. 15. saniye sonunda dentin yüzeyini kaplayan "smear" tabakası uzaklaşıırken, kanal ağızlarını tıkayan "smear" tabakası inceldi ve çatıklär meydana geldi (Resim 13). 30.saniyede, kanal ağızlarındaki "smear" tabakasının kanal içlerine doğru bir miktar daha temizlendiği (Resim 14), 60. saniye sonunda ise, dentin yüzeyinden "smear" tabakasının tamamen uzaklaştiği, kanal ağızlarının genişlediği ve kanalların derin bölgelerinde bir miktar kollajen parçacıklarının kaldığı görüldü (Resim 15).

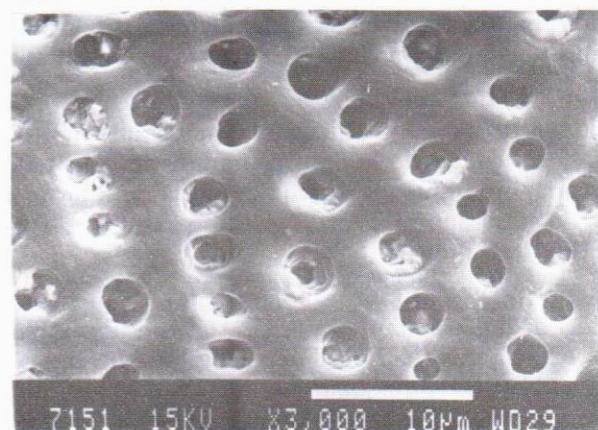
Resim 13. 15 san. sitrik asit (%10)ferrik klorid (%3) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

Resim 14. 30 san. sitrik asit (%10)ferrik klorid (%3) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

Resim 15. 60 san. sitrik asit (%10)ferrik klorid (%3) uygulanmış dentin yüzey görüntüsü

TARTIŞMA

*İn vivo koşullarda yeni kesilmiş dentin yüzeyinin, dentin kanallarından gelen lenf sıvısı ile nemlenmesi ve hem yüksek protein içeriği ile asit solüsyonuna tamponlayıcı etki edebilmesi, hem de asidi sulandırabilmesi konuları çok büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, *in vitro* koşullarda gerçekleştirilen çalışmamızın sonuçlarının *in vivo* şartlarda da değerlendirilebilmesi amacıyla, çekilen *gömük* yirmi yaş dişleri hemen %0.9'luk salin solüsyonuna konmuş ve kesimleri bir saat içinde tamamlanmıştır.*

Günümüze dek pek çok çözücü solüsyonun mine ve dentin yüzeyi üzerine etkileri incelenmiştir (1,2,4,13). Dentin hazırlayıcısı EDTA (Etilen diamin tetra asetik asit) bunların içinde en çok ele alınan, çeşitli konsantrasyonlarda incelenen materyaldir. Bu solüsyonun, Meryon ve ark.'nın kulandığı %10'luk oranı, yüzyedden "smear" tabakasını tümüyle uzaklaştırmış ve kanal ağız açıklıklarının genişlemesine yol açmışır (14). Kuvvetli çözücü etkisi hem organik, hem de inorganik yapı üzerine etkili olmasına bağlanabilir. Bu yönde kullanılan Tubulicid materyali ile "smear" tabakasının büyük bir kısmı kaldırılırken, kanalların ağızlarındaki tıkaçların yerinde kalmasının söz konusu olduğu bildirilmiştir (4,17).

Bitter (1990) tarafından incelenen bir diğer madde ise, %25'lik tannik asit solüsyonudur. Bu asit ile de 15 saniyelik uygulama sonunda "smear" tabakası kaldırılmış, ancak yer yer kanal ağızlarındaki kalsifiye birikinti tıkaçı korunmuş, bazı bölgelerde ise kanal ağızları orta şiddette açılmıştır (2,3).

Son yıllarda çalışmalar, pulpa dokusunun koyması amacıyla Tubulicid, %25'lik tannik asit solüsyonu gibi "smear" tabakasını kaldırır ve aynı zamanda kanal ağızlarındaki tıkaçların korumasına yönelik uygulamalar üzerinde yoğunlaşmıştır (2,3,4,17).

Siddetli çözücü olmayan bu materyallerin önceki çalışmalarında kullanımı nedeniyle çalışmamızda, inorganik ve organik yapıyı şiddetli bir şekilde çizebilen EDTA yerine, onun tuzu olan Na-EDTA yer almıştır.

Na-EDTA'nın formül olarak EDTA'dan farkı, dört dişli olarak tanımlanan EDTA'nın dört bağlayıcı açık uca (karboksil ucuna) sahip olmasıdır. Oysa Na-EDTA tuz şeklindedir. Bu farklılık sonucu, çözme şiddeti azalmaktadır. EDTA'nın dentin

yüzeyi üzerindeki kuwertli aşındırıcı etkisi pulpanın zarar görmesini gündeme getirebileceğinden, bu konuya araştırmacılar şüphe ile yaklaşmaktadır (14).

Dış dokusunun yüzey aktivitesini (yüzey enerjisi) artırmak ve bu sayede bağlanma şiddetini olumlu yönde etkilemek amacıyla kullanılan asit solüsyonları, genel olarak hidroliz olayı ile parçalanmayı, çözünmeyi sağlar.

Çalışmada kullanılan %10 sitrik asit ve %3 ferrik klorid solüsyonunda, ferrik klorid organik yapı üzerine etkilidir. $\text{Fe}^3 - \text{Fe}^2$ 'ye indirgenir. Kendisi yükselticidir. Bu sırada yükseltgenme yardımcı ile hidrolize yardımcı olur ve kollajenin yapısı parçalanır. Bu parçalanma esas olarak prolin hidroksiprolin yapısındaki amino asitler arasındaki bağların yıkımı ile gerçekleştirilir. Sitrik asit ise iki karboksil grubu taşırlar ve bu nedenle çift dişli yapıya sahip olarak tanımlanır. Bu asit de protonu sayesinde hidrolize neden olur ve organik yapı üzerinde etkilidir. Diğer taraftan, kompleksleştirme olayı ile inorganik yapıda yıkım meydana getirir (18).

Maleik asit yapı itibarıyle sitrik aside benzerlik göstermektedir. Bu nedenle iki karboksil grubu sayesinde aynı etki mekanizmasını ortaya koymamakte ve çift dişli organik asit olarak tanımlanmaktadır. Kuvvetli asit olmaması, kullanılırlığını artırmıştır.

Fosforik asit apayı bir yapıya sahip çok kuwertli bir asittir. Kuvvetli asit olması nedeniyle kısa zaman öncesine kadar pulpa irritasyonuna sebep olabilir düşüncesi ile uygulamaları mine dokusunda sınırlı kalmış olan bu asit, günümüzde dentin yüzey hazırlığında incelenen materyaller arasında yer almaktadır. Bu asit, protonu sayesinde polipeptit zinciri üzerinde parçalayıcı rol oynar. Aynı zamanda, fosfat kökünün fazlalığından dış yapısındaki kalsiyum fosfat yapısını, dolayısıyla krital yapıyı bozarak etki yapar. Ca bağlayıcı özellikleri sayesinde şelat yapıcı özelliğini taşırlar (1,4,14,15).

Bu ve buna benzer yüzey hazırlayıcı solüsyonların karşılaştırımlı olarak değerlendirildiği çalışmalarında dentin için H_2O_2 , Tubulicid solüsyonu ve laktik asidin "smear" tabakasını kaldırıcı ve yüzeyi temizleyici etkileri zayıf ve az bulunurken, fosforik asit, poliakrilik asit (özellikle %40'luk), sitrik asit ve EDTA'nın çok büyük miktarda "smear" tabakasını kaldırıldığı ve yüzeyi temizlediği belirlenmiştir (14,17).

Çalışmamızda, NaEDTA solüsyonu, 15 ve 30 san uygulamalarında yüzeye bir değişiklik yaratmadı, 60 san'lık uygulamada kanal ağız bölgenin belirlenebileceği ölçüde, ince bir "smear" tabakasının yüzeyden uzaklaştırılmasına neden olmuştur. Maleik asit solüsyonu, 15 san'lık uygulamada sadece kanal ağızlarının yerlerini belirleyerek ölçüde ince bir "smear" tabakası kaldırırken, 30 ve 60 san'lık uygulamalar, artan zaman ile doğru orantılı olarak, kanal ağızlarındaki tıkaçların daha derin bölgelerde yer almasını sağlamıştır.

Fosforik asit ve sitrik asit-ferrik klorid solüsyonlarının, 15 san uygulanması ile, dentin yüzeyindeki "smear" tabakası uzaklaştırılmış, ancak yüzey altındaki tıkaçlar korunmuştur. 30 san uygulamada, kanal ağızları bir miktar genişlemiş, derin bölgelerde ise kanal ağızlarını kapatan birkintiler varlığını korumuştur. Aynı asitlerin 60 san'lık uygulamaları, yüzeydeki "smear" tabakasının tümüyle kaldırılmasına, kanal ağız açıklıklarının genişlemesine ve bazı bölgelerde yüzey altındaki tıkaçların da ortamdan uzaklaştırılmasına neden olmuştur.

Uygulanan farklı solüsyonların meydana getirdikleri dentin yüzeyindeki çözümlerin farklı şiddetlerde olmasına rağmen, süreye bağlı olarak arttığı gözlenmiştir. Ayrıca dentin yüzeyinde

meydana gelen aşınmaların, uygulanan solüsyonların yapılarına bağlı olarak farklılıklar ortaya koyduğu belirlenmiştir.

Çalışmamızda maksimum düzeye "smear" tabakasının 60 san'lık uygulamalarla kaldırılması yanında, uygulanan asitlerin en kuvvetliden zayıfa doğru, sitrik asit-ferrik klorid, fosforik asit, maleik asit ve en son Na-EDTA şeklinde bir sıralaması elde edilmiştir.

Çalışmada, çeşitli çözücü solüsyonlar ile dentin yüzeyinde, farklı sürelerde farklı yüzey yapılarının ortaya konması ve dentin yüzey görüntülerinin karşılaştırılması mümkün olabilmştir. Ancak "smear" tabakasının tümüyle yüzeyden kaldırılması veya kaldırılmaması durumlarda, bu yüzey özelliklerinin restorasyonun başarısını ne yönde etkileyeceği konusunda fikir yürütmek güçtür. Restorasyonun başarısını etkileyen, solüsyonların pulpa dokusu ile etkileşimi, solüsyonlarla elde edilen dentin yüzeyleri ile restoratif dolgu materyali arasındaki mikrosızıntı ve bağlanma şiddetleri gibi konularda yapılacak pek çok çalışmaya gerek vardır. Ancak, bu tip araştırmaların sonuçları ile bu solüsyonlarla elde edilen dentin yüzeylerinin SEM inceleme bulguları biraraya getirilip değerlendirildiğinde, hangi tip uygulamaların restorasyonun başarısı yönünden daha üstün sonuçlar vereceği ortaya konabilir.

KAYNAKLAR

- Berry E A, Lehr W N, Herrin H K. Dentin surface treatments for the removal of the smear layer: an SEM study. *J Am Dent Assoc* 1987; **115**: 65-7.
- Bitter N C. Tannic acid for smear layer removal: Pilot study with scanning electron microscope. *J Prosthet Dent* 1989; **61**: 503-7.
- Bitter N C. The effect of 25% tannic acid on prepared dentin: A scanning electron microscope-methylene blue dye study. *J Prosthet Dent* 1990; **64**: 12-6.
- Bännström M, Johnson G. Effects of various conditioners and cleaning agents on prepared dentin surfaces: A scanning electron microscopic investigation. *J Prosthet Dent* 1974; **31**: 423-30.
- Dawis E L, Wieczkowski G, Yu X Y, Joynt R B, Gallo J. Adhesion of dentin bonding agents after smear layer treatments. *Am J Dent* 1992; **5**: 29-32.
- Eick J D, Cobb C M, Chappell R P, Spencer P, Robinson S J. The dentinal surface: its influence on dentinal adhesion. Part I. *Quintessence Int* 1991; **22**: 967-77.
- Eick J D, Robinson S J, Cobb C M, Chappell R P, Spencer P. The dentinal surface: its influence on dentinal adhesion. Part II. *Quintessence Int* 1992; **23**: 43-51.
- Eick J D, Robinson S J, Chappell R P, Cobb C M, Spencer P. The dentinal surface: its influence on dentinal adhesion. Part III. *Quintessence Int* 1993; **24**: 571-82.
- Finger W J, Manabe A, Alker B. Dentin surface roughness and bond strength of dentin adhesives. *Dent Mater* 1989; **5**: 319-23.
- Krejci L, Lutz F, Barbakow F, Katzorke R A. Adhesion promotion by chemomechanical preparation of dentin. *Quintessence Int* 1990; **21**: 435-43.
- Kurosaki N, Kubota M, Yamamoto Y, Fusayama T. The effect of etching on the dentin of the clinical cavity floor. *Quintessence Int* 1990; **21**: 87-92.
- Marshall Jr G W. Dentin: Microstructure and characterization. *Quintessence Int* 1993; **24**: 606-17.

13. McInnes-Ledoux P, Austin J C, Cleaton-Jones P E. Effect of citric acid pretreatment on dentinal cavity walls. *J Prosthet Dent* 1984; **52**: 353-8.
14. Meryon S D, Tobias R S, Jakeman K J. Smear removal agents: A quantitative study in vivo and in vitro. *J Prosthet Dent* 1987; **57**: 174-9.
15. Pashley D H, Ciucchi B, Sano H, Horner J A. Permeability of dentin to adhesive agents. *Quintessence Int* 1993; **24**: 618-31.
16. Powis D R. Improved adhesion of a glass ionomer cement to dentin and enamel. *J Dent Res* 1982; **61**: 1416-22.
17. Shortall A C. Cavity cleansers in restorative dentistry. *Br Dent J* 1981; **150**: 243-7.
18. Windholt M. The Merck Index 10th ed Rahway, N Y Merck USA 1983: 331.

Yazışma adresi:

*Doç Dr Yasemin Benderli
İ Ü Diş Hekimliği Fakültesi
Konservatif Diş Tedavisi Bilim Dalı
34390 Çapa - İstanbul*